

Lag om ändring i lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon;

utfärdad den 11 juni 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon

dels att 2, 3, 5, 6 och 16 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 5 a, 5 b och 8 a §§, av följande lydelse.

2 § Den som bedriver sådan verksamhet som anges i 5 § skall iaktta bestämmelserna i 2 kap. miljöbalken. Även andra som färdas i den ekonomiska zonen eller som bedriver verksamhet där skall vidta sådana åtgärder som är nödvändiga för att undvika skador på den marina miljön.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter för att skydda och bevara den marina miljön.

3 § Ytterligare bestämmelser till skydd mot vissa föroreningar i den marina miljön finns i lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg och i 15 kap. 31–33 §§ miljöbalken.

5 § Med avseende på andra naturtillgångar i den ekonomiska zonen än som avses i 4 § krävs tillstånd av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer för

1. utforskning, utvinning och annat utnyttjande av sådana naturtillgångar,
2. uppförande och användning av konstgjorda öar,
3. uppförande och användning i kommersiellt syfte av anläggningar och andra inrättningar.

I ett tillståndsbeslut skall anges den verksamhet som tillståndet avser. Ett tillstånd får begränsas till viss tid.

Ett tillstånd skall förenas med de villkor som behövs för att skydda allmänna intressen och enskild rätt, såsom att skydda människors hälsa och miljön mot skador och olägenheter, främja en långsiktigt god hushållning med mark och vatten och andra resurser samt trygga säkerheten.

¹ Prop. 1997/98:90, bet. 1997/98:JoU25, rskr. 1997/98:279.

² Jfr rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT nr L 175, 5.7.1985, s. 40, Celex 385L0337), ändrat genom rådets direktiv 97/11/EG (EGT nr L 73, 14.3.1997, s. 5, Celex 397L0011).

5 a § Ett tillstånd får förenas med ytterligare eller ändrade villkor, om det genom verksamheten har uppkommit en olägenhet av någon betydelse som inte förutsågs när tillståndet meddelades eller om verksamheten med någon betydelse medverkar till att en miljö kvalitetsnorm enligt 5 kap. miljöbalken överträds.

Med stöd av denna paragraf får inte meddelas så ingripande villkor att verksamheten inte längre kan bedrivas eller att den avsevärt försvåras.

5 b § Ett tillstånd får för sin giltighet göras beroende av att den som avser att bedriva verksamheten ställer säkerhet för kostnaderna för att ta bort anläggningar och andra inrättningar samt för andra åtgärder för återställning. Staten, kommuner, landsting och kommunalförbund behöver inte ställa säkerhet.

Om det kan antas att den ställda säkerheten inte är tillräcklig, får tillståndsmyndigheten besluta om ytterligare säkerhet.

I fråga om beskaffenheten av säkerheten gäller 2 kap. 25 § utsökningsbalken. Säkerheten skall prövas av tillståndsmyndigheten och förvaras av länsstyrelsen i det län som närmaste del av Sveriges sjöterritorium ligger i.

6 § Vid prövning av tillstånd skall bestämmelserna i 2–4 kap., 5 kap. 3 § och 16 kap. 5 § miljöbalken tillämpas.

En miljökonsekvensbeskrivning skall ingå i en ansökan om tillstånd. I fråga om förfarandet, kraven på miljökonsekvensbeskrivningar samt planer och planeringsunderlag gäller 6 kap. miljöbalken.

8 a § Om ett tillstånd upphör att gälla är den som har innehaft tillståndet skyldig att ta bort anläggningar och andra inrättningar samt vidta andra åtgärder för återställning, om inte detta är obehövt från allmän eller enskild synpunkt.

Om skyldigheten att vidta sådana åtgärder inte har bestämts genom villkor i tillståndet, skall frågan prövas av tillståndsmyndigheten i samband med att tillståndet upphör.

Om den som har haft tillståndet inte iakttar sina skyldigheter, får tillsynsmyndigheten vid vite förelägga honom att fullgöra dessa.

16 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. underlåter att iaktta en föreskrift som har meddelats med stöd av 2 eller 7 §,

2. bedriver verksamhet i strid mot 5 eller 9 § eller åsidosätter ett villkor som har meddelats med stöd av 5, 5 a eller 9 §,

3. fortsätter att bedriva en verksamhet efter det att tillsynsmyndigheten förbjudit verksamheten med stöd av 14 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Ett ärende skall handläggas och bedömas enligt äldre bestämmelser, om ärendet har inletts före denna lags ikraftträdande. Bestämmelserna om miljö kvalitetsnormer i miljöbalken skall dock tillämpas omedelbart.

3. Bestämmelsen i 8 a § skall tillämpas även när tillståndet har meddelats före denna lags ikraftträdande. **SFS 1998:847**

På regeringens vägnar

ANNA LINDH

Lars Dahllöf
(Miljödepartementet)

